

# O ČEM PŘEMÝŠLÍŠ?

MERLIN CAROTHERS

(Výňatek z knihy)

## Předmluva

Představte si filmové plátno. A teď na něm promítněte myšlenky, které vám během posledních týdnů běhaly hlavou. Kdyby je někdo viděl, museli byste se stydět? Pokud ano, určitě si potřebujete přečíst knihu *O čem přemýšlíš?* a porozumět jí. Kéž bych byl znal tyto pravdy v době svého mládí.

Chci se s vámi rozdělit o to, co jsem se naučil, a mou modlitbou je, aby Bůh tato slova použil a ušetřil vás zbytečného trápení.

Knihu píše proto, že ji sám potřebuji číst. Bůh toto poselství vypaluje do mého srdce a nutí mě, abych je předal ostatním.

**PROSÍM, ZAMYSLI SE NAD NÁSLEDUJÍCÍM:**

Co je pro Boha důležitější?

1. Naše skutky.
2. Naše myšlenky a touhy.

Neodpovídej dříve, než dočteš knihu, kterou držíš v ruce.

## Úvod

Byl jsem si jist, že se to nikdy nestane.

Byl jsem přesvědčen, že se to nestane.

Bez stínu pochybností jsem věděl, že se to nemůže stát.

**STALO SE!**

Mé touhy se změnily. Už jsem *nechtěl* mít nečisté myšlenky.

Zázrak? Ne, objev!

Poprvé ve svém životě bych byl rád, kdyby má manželka znala všechny moje myšlenky.

Nestyděl bych se, kdyby mé dcery viděly všechny myšlenky mého srdce. Mohl bych se podívat na jakoukoli ženu, i tu nejkrásnější, a mít svobodu odhalit jí všechno, co mi probíhalo nebo probíhá myslí.

Bůh mne vyslal na cestu, která měla změnit moje nejnaternější myšlenky a touhy.

## Kapitola 1

### Pád služebníka

Naproti mně seděl Boží služebník a po tváři mu stékaly slzy, jako kdyby přišel o všechno, na čem mu ve světě záleželo. A opravdu, ztratil téměř vše, co celý život budoval. Život oběti, těžké práce a pomoci druhým se měl rozpadnout na kusy. Pověděl mi následující příběh.

Sekretářka potvrdila schůzku, na níž měl poskytnout duchovní radu nejpřitažlivější ženě ve sboru. Byl rád, že přijde. Kdekoli se objevila, muži na ní mohli oči nechat. Věnovali jí obdivné pohledy a často z ní pak nemohli odtrhnout zrak. Žena si byla pozornosti očividně vědoma a plně si ji vychutnávala. Pastorovi však nebylo známo, že by měla zájem o úzký vztah s nějakým mužem.

Pastor popsal, že když vstoupila do kanceláře, pocítil její fyzickou přitažlivost. Vždy se považoval za šťastně ženatého a pečlivě se vyhýbal všemu, co by mohlo poskvřnit jeho pověst „Božího muže“. S manželkou vychovávali několik dětí v rodině, kterou považoval za výjimečně šťastnou. Členové sboru o nich často mluvili jako o „ideální rodině“.

Žena přišla na schůzku s dosti neobvyklým problémem. Žila s pocitem viny ze své ustavičné touhy po sexuálním vztahu s různými muži. Nečistá touha ji pronásledovala dnem i nocí. Zmínila několik podrobností ze své nepěkné minulosti. Pastora ujistila, že od doby, kdy se před několika lety stala křesťankou, měla vášně pod kontrolou; až doposud.

Kritický okamžik schůzky nastal, když mu řekla, že ze všeho nejvíce touží po fyzickém vztahu s ním, se svým pastorem. Místo toho, aby ji okamžitě přerušil, seděl a poslouchal její podrobné vyprávění, co všechno by s ním chtěla prožít.

Pastor mi řekl, že musel sebrat veškerou sílu, aby ji dokázal vyprovodit z kanceláře.

Několik týdnů nemohl jinak, než o této ženě přemýšlet. Opakovaně se ujišťoval, že případné další schůzky se zúčastní s manželkou. Jenomže žena přišla bez ohlášení a sekretářka ji uvedla přímo do pastorovy kanceláře.

Tentokrát popisovala svá přání mnohem konkrétněji. Vysvětlil jí, že to jsou špatné touhy a že si potřebuje najít dobrého manžela, který její potřeby naplní. Potom ale použila zbraň, která vyvede z rovnováhy většinu mužů – začala plakat. Přistoupil k ní, aby ji utišil, a položil jí ruku na rameno. V tu chvíli vstala a objala ho. Události rychle nabraly špatný směr. Záhy otěhotněla a začala požadovat, aby se rozvedl se svou ženou a oženil se s ní.

Bylo mi jasné, že pastor činil upřímné pokání a že by udělal *cokoli*, aby mohl dát svůj život do pořádku. Otázkou zůstávalo, *co* měl udělat. Žena trvala na tom, že pokud se s ní neožení, oznámí ve sboru, že otcem nenarozeného dítěte je právě on.

Chtěl jsem porozumět, co pastora do této situace přivedlo. Co zapříčinilo po letech snahy být vzorným manželem, otcem a Božím služebníkem takovou tragickou chybu? Byl to zlý člověk? Naopak, vše nasvědčovalo tomu, že byl bezúhonným a čestným mužem. Do sboru přišel před dvanácti lety, kdy shromáždění navštěvovalo méně než padesát členů. Stal se takovým vzorem a inspirací, že se návštěvnost zvýšila na více než dva tisíce lidí. Také se mu podařilo dokončit dva stavební projekty. S rodinou žil v nádherném domově a každé tři roky měl k dispozici nový automobil. Děti navštěvovaly křesťanskou školu. To vše za podpory sboru. Nyní měl všechno ztratit – možná i svou rodinu a pověst.

Jaký byl jeho duchovní život? Z jeho odpovědí jsem usoudil, že byl upřímným, Pánu cele vydaným člověkem. Bůh používal jeho nedělní kázání, aby získával lidi pro Krista. Pastor se věnoval vyučování a vedl posluchače k hledání ovoce Ducha svatého. Kde byla chyba?

Jelikož jeho současná situace byla způsobena nečistým vztahem, zeptal jsem se, zdali byl již někdy předtím nevěrný své ženě. Ujistil mne, že od vstupu do služby poprvé udělal skutek, za který se musí stydět. Překvapila mě slova „udělal skutek“, a tak jsem se zeptal, proč je použil. „Protože do té doby jsem o jiných ženách pouze přemýšlel.“ Tady to je! Jediné, co dělal, bylo „jen přemýšlení“ o jiných ženách. Po třiceti letech „pouhé myšlenky“ přerostly ve skutek. Byl jeho čin následkem toho, že do kanceláře přišla krásná žena? Těžko! K činu došlo následkem mnoha roků *myšlenek*. Jak to mohu vědět? Protože přesně to říká Bible v Matoušově evangeliu 15:19–20. „*Ze srdce totiž vycházejí zlé MYŠLENKY..., cizoložství, smilstvo... Tyto věci špiní člověka.*“ Tento příběh není ojedinělý. Ačkoli se podrobnosti liší, podobné smutné případy se v křesťanském prostředí stávají pravidelně.

Zeptal jsem se pastora, co podle něj říká Bible o žádostivých myšlenkách. Odpověď ukázala, že si je velmi dobře vědom biblických varování před cizoložstvím. Chyběl mu však důraz na myšlenky. Překvapilo mě, jak málo toho tento služebník ví o Božích požadavcích na čisté a svaté myšlení. Možná bych neměl říkat, že mě to překvapilo, protože jsem pozoroval, že průměrný křesťan ví o důležitosti obsahu našeho myšlení velmi málo. *Chtějí* křesťané vůbec vědět, co Bůh žádá? Jednodušší je přijmout skutečnost, že jsme nedokonalí, a spokojit se s tím, že chodíme do sboru a děláme, co umíme.

Pastorovi, který žádal o radu, jsem navrhl, aby odešel ze služby, přestěhoval se co nejdál a dal si život do pořádku. Odpověděl, že došel ke stejnému závěru, pouze se zdráhal opustit bezpečí svého sboru. Služba byla celý jeho život a uměl jediné – být pastorem. Nakonec souhlasil, že pro všechny zúčastněné je to nejlepší řešení.

O několik měsíců později jsem se dozvěděl, že svůj pád vyznal manželce a ona mu odpustila. Vyznal se ze svého hříchu před církví s vědomím, že od něj to lidé mohou přijmout lépe než od kohokoli jiného. Odpustili mu? Někteří ano, jiní zřejmě ne. Pro členy sboru je těžké být svědky pádu svého pastora z piedestalu – z místa uctívání a obdivu. *Měl by být dokonalý.* Všichni vědí, že není. Měl by však alespoň budít ten dojem.

Tento muž má nyní nové zaměstnání a snaží se co nejlépe zabezpečit svou rodinu i druhou ženu s dítětem. Stále ho velice bolí, když pomyslí na to, co udělal, a kolik lidí zranil.

Prosil jsem Ducha, aby mi zjevil, zdali ve mně neleží semena nečistoty, čekající na příležitost k rozkvětu. Jsou-li ve mně, přinesou své ovoce! Prosím také vás, abyste prozkoumali své srdce pod drobnohledem Božího slova. Máš tajné touhy, skryté tužby nebo žádosti, které nejsou morálně čisté? Pokud tomu tak je, pravděpodobně jsi je ve skutečnosti nikdy nezamýšlel naplnit. Jenže každá myšlenka spojená s nedovoleným sexem je jako příšera připravená zmocnit se toho, co chce. Může být držena ve skrytu mnoho let, ale v pravou chvíli se vynoří. Tato zlá moc je často ochotná čekat na tu nejhodnější chvíli. Jejím cílem je zkáza co největšího počtu lidí. Děsí vás to?

Chci vás ujistit, že nemluvím o posedlosti křesťanů zlými duchy. Na tomto světě však existuje zlá síla, jejíž touhou je zničit všechno, co chce Bůh postavit. Tato síla, satan, je mnohem chytřejší, než si průměrný křesťan připouští. Satan vede své lidi do otevřené vzpoury proti Bohu. Zároveň je však

spokojený, může-li pracovat skrytě uvnitř křesťanů. Satanovou strategií je nalákat nás na věci, které Bůh zakázal. Jakmile vznikne touha, satan ji trpělivě posiluje. Opakovaně nám ji připomíná, dokud není silnější než naše touha poslouchat Boha.

Pastor chtěl poslouchat Boha, ale zároveň se pouštěl do světa snů – světa svých představ. Často snil o sexuálním vztahu s jinými ženami. Svůj svět představ měl rád, ale nikdy nepředpokládal, že by něco takového *udělal*. Pochybuji, že by někdy šel hledat ženu, s níž by spáchal cizoložství. Jako vždy, satan musel připravit situaci na míru pastorově osobnosti. Satan zná každého z nás lépe, než my známe sami sebe! Se zkoumáním lidstva má tisíciletou zkušenost.

Mnozí známe lidi, kteří upadli do hříchu v sexuální oblasti. Nemáme důvod je soudit, protože nás Bůh vážně varoval, abychom se nečinili soudci. Ale co *můžeme* udělat, poučit se z jejich zkušenosti. Budeme-li pilně studovat, co Bible říká o *myšlenkách* a *představách*, dáme Duchu svatému příležitost, kterou hledá, aby očistil naše srdce.

V závěru jedné konference, na které jsem hovořil, za mnou přišla jakási žena a požádala mě o radu. Navrhl jsem, abychom se posadili do předních sedadel. Ona mi však řekla, že její situace je tak osobní, že bychom potřebovali větší soukromí. Přivolaný pastor nám poskytl svoji kancelář. Tam mi ta žena vylíčila podrobnosti ze svého života, které ji doháněly k sebevraždě.

Tato atraktivní a vzdělaná dáma byla celý život součástí církve. Před padesáti lety její otec pomáhal budovat původní sbor. Většina jejích přátel a známých patřila do tohoto společenství. Nadšeně se účastnila téměř všech aktivit, které se ve sboru konaly.

Život v rodině, který popisovala, neměl daleko k ideálu. Manžel jí poskytl nádherný domov, nové auto a šaty, jaké si jen přála. Děti byly zdravé a chodily do dobrých škol. Mohla chodit, kam chtěla, a většina žen jí asi záviděla.

Ale (a téměř v každém životě je nějaké „ale“) její manžel nebyl příliš vřelý. Zřídka jí projevoval nějaké city. Když viděla muže, který se něžně choval ke své manželce, ozývala se v ní nenaplněná touha. Opakovaně si říkala, že by se s radostí vzdala všeho, co má, jen kdyby měla muže, který by naplnil její fyzické a citové potřeby. Když potkala muže, který vypadal a jednal způsobem, po kterém tolik toužila, začala snít o tom, jaké by to bylo, kdyby měla takového manžela. Myšlenka na prožitek vášně s takovým

člověkem vzrušovala a ponoukala její představivost. Věděla, že *nikdy* neudělá nic, co by zničilo její rodinu, ale ve svých představách neustávala. Prohlížela si jiné muže a představovala si, že ji drží v náručí. Co na tom bylo špatného? Konec konců, jejím *činům* se nikdy nedalo nic vytknout.

Jednou šla s manželem na večeři k přátelům. Během návštěvy byl hostitel ke své manželce velmi pozorný, ale zdálo se, že tu to vůbec nezajímá. Tato žena mi řekla: „Nemohla jsem si pomoci a stále jsem přemýšlela, jaká je to škoda, když má milujícího manžela, jenž nešetří pozorností, žena, která o to ani nestojí.“

Od zmíněného večera začala zaměřovat své sny na tohoto muže. Po měsících *pouhého přemýšlení* nastala příležitost mluvit s ním osobně. Řekla mu, jak velice obdivuje jeho něžnou pozornost k manželce. Odpověděl, že dlouho touží po ženě, která by jej chtěla. Na konec došli k závěru, že se měli vzít oni dva. Vře se objali a následně došlo k mnoha tajným setkáním.

Měsíce prožívali muka. Nemohli snést pomyslení, že osoba, kterou milují, žije s někým jiným. K rozvodu a všem jeho komplikacím měli odpor, ale muž začal naléhat, aby se s manželem rozešla. Ona však svého manžela dobře znala a věděla, že by jí *nikdy* nenechal děti. Pokud by zjistil, co se děje, použil by všech prostředků, aby dostal děti do plné péče. Cítila, že ztráta dětí by brzy zničila lásku, kterou má k druhému muži.

Zdálo se, že problém má jediné řešení. Ukončí svůj život, aby to vypadalo jako nehoda, a celé trápení jednou provždy skončí.

Pohlédl snad Bůh z nebe a řekl této ženě: „Žiješ v cizoložném světě snů a za neposlušnost tě nyní potrestám?“ Ne, věřím, že Bůh toužil, aby poznala, že její svět představ ji vede do něčeho, co nemůže zvládnout. Věřím, že se Duch svatý mnohokrát snažil získat ženinu pozornost. Ona však pokračovala v tom, *co chtěla dělat*.

Přál bych si, aby to byl příběh se šťastným koncem, ale není tomu tak. Snažil jsem se ze všech sil, ale bez úspěchu. O pár měsíců později jsem se od pastora dozvěděl, že tato žena měla smrtelnou „autonehodu“.

Boží zákony nejsou určené k tomu, aby nám vzaly radost. Mají nás *chránit*. Jenom Bůh zná síly, které pracují v náš neprospěch. Existuje skutečný duchovní svět, který povstal proti Hospodinu. Ve svém Slově Bůh dává jasně najevo, že tyto zlé síly jsou mocné a mohou zde na zemi ovlivnit mnoho věcí. Chceme-li mít ochranu proti bolestem, které nám chce ten zlý způsobit, pak musíme slyšet, jak nás Boží Slovo opakovaně nabádá, abychom byli podobnější Jeho Synu.

Řada lidí v přední části sborové budovy čekala na zvláštní modlitbu. Někteří měli berle, jedna mladá žena byla na vozíčku. Mnozí přicházeli k oltáři s velkými bolestmi.

Když jsem dokončil svou řeč, pozval jsem dopředu všechny, kdo potřebovali modlitbu. Přišlo asi padesát lidí. Byl mezi nimi i mladík, kterého byste mezi lidmi s takovými potřebami nehledali. Měl dobře přes sto osmdesát centimetrů, široká ramena a nápadně hezký a zdravý vzhled. Přemýšlel jsem, jaký by on mohl mít fyzický problém.

Když jsem se za jednoho po druhém modlil, mladík se stále posunoval na konec řady. Stál vzadu, dokud jsem se za všechny nepomodlil, a pak mne požádal, zda bych s ním nemohl promluvit o samotě. Uvedl jsem ho do klidnější části modlitebny, usadili jsme se a já se zeptal: „Jaký máš problém?“

Mladíkův klid se rázem vytratil. Celý svůj život chtěl být lékařem. Na střední škole absolvoval každý kurz, který mu mohl pomoci dosáhnout cíle. Nyní byl v přípravném ročníku medicíny a byl jedním z nejlepších studentů. Vše nasvědčovalo tomu, že se jeho sen naplní.

Před několika týdny však u sebe objevil příznaky, které v něm vzbudily obavy. Následné lékařské vyšetření a testy jeho obavy potvrdily. Měl nevléčitelný typ pohlavní nemoci! Nebyl si tedy jist, zdali bude moci na lékařskou fakultu vůbec nastoupit. Rovněž lékaři vyjádřili vážné pochybnosti. Hlavním problémem nyní bylo to, že se nedokázal soustředit na studium. Znamky se zhoršovaly a mladík přestával ovládat své emoce.

Když přede mnou vylil své srdce, viděl jsem obraz ideálního mladého muže. Celý život navštěvoval církve a Krista přijal jako svého Spasitele už před vstupem na střední školu. Nikdy nekouřil, nepil, neužíval drogy. Aktivně sportoval a nikdy nepůsobil žádné problémy. Až nyní ...

V životě měl pouze jediný poměr s mladou dívkou, která chodila do stejného sboru. Věřil, že ji miluje. Buď nevěděla, že má pohlavní chorobu, nebo mu to zamlčela. Snažil se jí odpustit, ale zjevně bojoval s hořkostí.

Modlili jsme se. Udělal jsem vše, co bylo v mých silách, abych mu pomohl sejmout břímě jeho nemoci a vložit je na Pána. Zdálo se, že má slabou víru, a tak jsem se snažil v jeho prospěch věřit sám. Než jsme se rozloučili, zeptal jsem se, co způsobilo jeho nynější stav. Z jeho odpovědi bylo zjevné, že si příčinu svého pádu uvědomuje: Neposlušnost Božích zákonů. Rekl, že si nikdy neměl dovolit sexuální poměr s mladou dívkou.

Nechtěl jsem prohlubovat jeho trápení, ale přesto jsem ho požádal, aby mi řekl, jaký myšlenkový život předcházel zkušenosti s touto dívkou.

Přiznal, že řadu let *chtěl* mít sexuální poměr s mnoha atraktivními dívkami, ale ovládl se, protože věřil, že to není správné. Z mladíkova pohledu však byly tyto touhy „přirozené“.

V Božím plánu nebylo rozbít mladíkův sen. *Kdokoli* však následuje přirozené sklony „těla“, obyčejně narazí na problém. Možná ne tak zjevný jako v tomto případě, ale satan se bude vždy snažit situaci nastrojít tak, aby zapadla do jeho plánů. Nebude chtít, aby se každý nakazil nevyhlášenou pohlavní nemocí, protože téměř všichni by pak byli mnohem opatrnější. Raději nechá věci tak, jak jsou, aby si lidé mysleli: „Mně se to nikdy nestane!“

*Nikdy* není bezpečné vstupovat na satanovo území. Satan obchází a hledá, koho by pohltil. K naplnění svých plánů si určuje svůj čas. Nikdy nevíme, co udělá. Setkal jsem se s muži, kteří žili s nečistými myšlenkami a touhami dvacet pět let, než vykonali nečistý skutek. Pro satana není čas důležitý. Pokud věříš, že satan je skutečný a že má duchovní moc, pak ti velmi prospěje, zůstaneš-li mimo jeho území! Také pro tebe má svůj plán a s velikou pravděpodobností ho naplní, pokud dovolíš, aby ovládal nějakou část tvého života. Především má zájem o to, co je ve tvé *mysli*. V listu Efezským 6:12 čteme: „*Vždyť náš boj není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti mocnostem, proti světovládcům temnoty tohoto věku, proti duchovním silám zla v nebesích.*“ (NBK)

Během dvaceti let strávených v armádě jsem měl vždy štěstí na vynikající velitele. Všechny bych označil za „dobré muže“. Usilovali o nejlepší výsledky a měli upřímný zájem pomoci svým podřízeným.

S mnohými jsem se sblížil, ale na jednoho vzpomínám jako na velmi drahého přítele. Byl křesťan, aktivně se účastnil církevních činností a byl ke všem přátelský. Jedním z jeho cílů bylo stát se čtyřhvězdičkovým generálem. Měl pro to všechny předpoklady. Myslím, že generálem se chce stát každý běžný důstojník, ale tento měl mimořádnou touhu uspět.

V kanceláři nás občas vyrušila jeho sekretářka. Mírně řečeno, byla to krásná mladá žena. Když odešla, můj šéf mi říkával: „Moc dlouho se na ni nedívej, Chappie. Dostane se ti pod kůži!“ Nebo: „Nesmím se na ni dívat, jinak přijdu o své zásady.“ Bylo vidět, že je pro něj *velice* přitažlivá, ale neměl v úmyslu udělat cokoli špatného.

Na štábních schůzkách důstojníci vtípkovali a říkali: „Plukovníku, jak to, žeš na tu tvou sekretářku ještě nesáh’?“



Smál se, ale odpověděl: „Ta dáma je vdaná a já jsem ženatý. Ani bych se k ní nepřiblížil.“

Při jedné příležitosti mi řekl, že znal několik důstojníků, kteří byli nuceni ukončit svou kariéru kvůli pokoutním vztahům se ženami. Říkával, že se nechce stát jedním z nich. *Věděl* jsem, že to tak opravdu myslí.

Ale – a toto slůvko může být začátkem nesčetných tragédií – můj přítel velitel se na tuto nádhernou ženu díval příliš často. Potlačovaná vnitřní touha ho nakonec přemohla, takže se sblížili a začali spolu trávit čas. Plukovník byl hezký, silný a úspěšný a zjevně mladou ženu také přitahoval. Nikdy nebyl schopen říci, co se přesně stalo, ale s hlavou v dlaních mě prosil o modlitbu, aby věděl, jak se z té nešťastné situace dostat.

Nakonec armádu opustil a sen o generálovi se rozplynul. Také život mladé ženy se vážně zkomplikoval. A armáda přišla o vynikajícího důstojníka. Jako jeho duchovní vůdce jsem cítil určité selhání.

Tato zkušenost mě přivedla k hlubšímu zkoumání Písma. Začal jsem se hněvat na mocnosti, které ničí dobré muže a ženy, a chtěl jsem nalézt způsob, jak se s nimi vypořádat. Přece musí existovat způsob, jak tuto „pátou kolonu“, působící v srdcích a životech Božího lidu, překonat. Byl jsem pevně rozhodnut nalézt prostředky, které pomohou Božímu lidu zvítězit nad pokušením cizoložství. Zkoumal jsem Písmo řadu let.

Jako vojenský kaplan a pastor jsem věnoval hodně času tomu, abych sobě i ostatním pomohl překonat pokušení, přicházející od satana. Dábel se naučil, čemu člověk nejsnáze podléhá, a tak používá stále tytéž taktiky. Měl jsem za to, že když budu připomínat svému shromáždění nebezpečí, jimž čelíme, bude to dostatečné. Povzbuzoval jsem lidi, aby chodili na správná místa, četli správné věci, vybírali si dobré přátele, hodně se modlili, atd. Jenže stále jsem nebyl u kořene problému!

Můj přítel velitel měl v srdci touhu po krásné sekretářce. Satan potřeboval pouze čas, aby se tato touha proměnila ve skutek. S bolestí jsem přemýšlel nad tím, jak bych býval mohl svému příteli pomoci, kdybych tehdy věděl to, co vím nyní. Tisíce mladých mužů jsem mohl uchránit od beznadějných situací. Jako duchovní vedoucí jsem nedokázal předat celou pravdu – celou Boží vůli, protože jsem ji neznal.

*Ted'* vím, že naše touhy musí být morálně čisté. Musíme se zříci vnitřních nesvatých tužeb a žádostí, které se mohou stát nástrojem naší zkázy. S Boží pomocí chci využít všech svých schopností, abych mužům i ženám předal, co pro to *můžeme udělat*.

Modlím se, abyste hlavní myšlenku této knihy předali ostatním. Zejména vás prosím, abyste ji sdělili svým dětem. Místo starání se a obav z nemorálních vlivů, kterým budou čelit, je trpělivě a s modlitbou vyučujte, co Bible říká o *myšlenkách a představách*. Vychovejte je k tomu, aby měly správné *touhy*. Je to možné!

V nedělních školách a shromážděních dělejte vše pro to, aby se děti učily mít čisté myšlenky. Tradiční metoda vyučování, kdy mladým lidem říkáme, čemu se vyhýbat, je záslužná. Neposkytne jim však potřebnou sílu, aby dokázali úspěšně čelit světu, v němž žijí.

Co by mělo následovat, když přijmeme Krista jako svého Spasitele? Dlouhou dobu jsem byl vyučován a věřil jsem, že máme přijmout okamžitou proměňující zkušenost, která nás osvobodí od každého hříchu. Znělo to jako slavná myšlenka. S bolestí jsem si však začal uvědomovat, že mnozí, kteří toto učili a věřili tomu, byli k činění hříchů stejně náchylní jako ostatní křesťané.

Nyní v Bibli vidím, že Bůh volá každého křesťana, aby se stále více připodobňoval Ježíši – aby usiloval o to být svatý, jako je svatý On. Všiml jsem si, že někteří lidé pocítují nelibost jen při vyslovení slova „svatý“, jako by to bylo příliš posvátné slovo ve vztahu k lidem. Ale Bůh nás vyzývá, abychom byli svatí. Proto bychom se měli ke svatosti postavit čelem a nechat ji působit ve svém nitru.

Bůh tento potenciální růst neoznačuje za něco výrazně těžkého. Bůh nikoli, ale *satan ano!* Snaží se křesťany přesvědčovat, že jakákoli svatost je jim tak vzdálena, že o ní přestanou i přemýšlet. Jeho taktika je chytrá a využívá našich přirozených slabostí. Konec konců – jak bychom mohli doufat, že se nám podaří „zabodovat“, když je v nás toho třeba tolik změnit.

Jakmile tuto satanovu filozofii přijmeme, staneme se spokojenými, klidnými a necháme se unášet proudem. Pokud jsi „unášen“, měl by sis uvědomit, co je Boží vůle pro každého křesťana. Pán chce, abychom „usilovali“ vstoupit do Jeho vůle. V Lukášově evangeliu 13:24 nás Ježíš učí: „*Usilujte vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni*“ (Nová Smlouva KMS).

V biblickém smyslu přestává být usilování bolestné, jakmile se rozhodneš. *Velmi* bolestné však může být právě ono rozhodování. Je to stejné, jako když se učíme běhat. Komu by se chtělo vynakládat veškerou námahu na to, aby se mohl zúčastnit běžeckého závodu? Jakmile se však člověk rozhodne trénovat a skutečně začne na vítězství pracovat, běhání se mu může

stát opravdovou radostí. Ten, kdo neběhá, si asi pomyslí: „Uf! Komu by se chtělo vydávat tolik energie na běhání?“

Pokud ti úsilí po větším připodobnění Ježíši připadá jako nekonečná nuda, mohu ti slíbit, že opak je skutečností! Je to ta nejúžasnější věc, jakou můžeš ve svém životě zakoušet!

Ježíš přišel na svět, aby nám pomohl stát se tím, čím nás Bůh chce mít. Je naší výsadou, poctou a radostí, že můžeme Jeho Duchu dovolit, aby nám v tom byl pomocí!

Ježíši nejde o to, aby nás odsuzoval! Nesmírně nás touží uvést do společenství s Bohem. Pokud se cítíš odsouzený a nehodný, jistě to není On, kdo ti tyto pocity dal. Ježíš je jako obrovská skupina fanoušků, kteří nás povzbuzují k vítězství. Řekl: „*Já jsem přišel, aby (ovce) měly život a měly ho hojně*“ (Jan 10:10 – NBK). V tom spočívá křesťanova dokonalost. Neznamená to vzdát se radostných věcí, abychom vypadali svatě. Je to vstup do úžasného *sdílení se* s Bohem! Poznávání Božího záměru s člověkem, kterého stvořil.

Prosím, abyste tuto knihu nechápali jako moji snahu poukázat na všechny vaše nedostatky. Pravděpodobně je sami dobře znáte. Mým cílem je podělit se o to, jak můžete být vysvobozeni od špatných myšlenek, abyste mohli vstoupit do hojnosti života, o němž Kristus mluvil. Když Ježíš rozmlouval se svým Otcem, řekl: „*Toto mluvím, dokud jsem na světě, aby v sobě měli plnost, celost a dokonalost mé radosti, aby mohli zakusit mé zalíbení naplněné v nich, aby má radost byla dokonalá v jejich duších, aby v sobě mohli mít mé veselí naplňující jejich srdce*“ (Jan 17:13 – doslovný překlad Amplified Bible).

Tato knížka i biblické komentáře v ní obsažené se velmi liší od knih, které jste dosud četli. Mohli byste možná vyslechnout tisíc kázání a přečíst tisíc křesťanských knih, a přesto byste neuslyšeli ani slovo z toho, čím se zabývá tato knížka.

Při četbě knihy se možná sami sebe zeptáte, proč jste tuto zvěst neslyšeli již dříve. Je-li dané téma tak důležité, jak naznačují moje komentáře, proč se nezvěstuje z každé kazatelny na světě?

Pokud zkoumáte historii židů a křesťanů, zjistíte, že jsme opakovaně přehlíželi témata, která Bůh považuje za velmi důležitá.

Židé byli čtyři sta let v otroctví. Jistě věříte, že toužili vstoupit do země, kterou jim Bůh přislíbil. Když však byli na cestě z egyptského otroctví do zaslíbené země, čtyřicet let přehlíželi Boží vůli. Bůh chtěl, aby mu

důvěřovali a nereptali. Oni však Jeho příkazy brali na lehkou váhu a reptali při každé příležitosti.

Co následovalo? Otevřela se země a všechny je pohltila? Nikoli, ale rok za rokem pochodovali s bolestí dál. Bůh nepřinutil svůj lid, aby přestal reptat, ale také mu nepomohl dosáhnout zaslíbené země.

Odhaduje se, že Egypt opustilo něco mezi jedním až třemi miliony lidí, a ti všichni směřovali do zaslíbené země. Ze všech dospělých, kteří se takto vydali na cestu, vstoupili do zaslíbené země jenom dva, Jozue a Káleb. Jak tragické! Ale pro mne a pro tebe z toho vyplývá jasné ponaučení: Zástup *může* minout Boží vůli. Měj to na mysli, když budeš číst tuto knížku. Pokud jsi pochodoval se zástupem, prosím tě, aby sis přečetl verše Písma a komentáře uvedené v této knize, a zjistíš, že Bůh má mnoho co říci k tomu, co bylo minimálně čtyřicet let přehlíženo. Duch říká: „Pozorně poslouchej, co praví Pán!“

Ty i já chceme vstoupit do „země odpočinku“, která je tak jasně zaslíbená v Novém zákoně. I dnes se zdá, že vstupují jen někteří. Proč? Věřím, že tato kniha dá odpověď.

Pozn. vydavatele: Kniha „O čem přemýšlíš“ ještě není celá přeložená. Pokud Vás tento výňatek zaujal a požehnal Vám, uvítáme modlitby za dokončení překladu.